

[Gade]

ikke i den grå hverdag, som hersker på de egne, hvor dette skal foregå.«

Når jeg har lagt vægt på det i min ordførertale, er det, fordi jeg er uenig i det synspunkt, at frem og tilbage er lige langt. Det er muligt, vi kan redde noget af miljøet her ved Skjern Å, men udgangspunktet er, at der er taget en politisk forkert beslutning af et kæmpeflertal, fordi man troede, man skulle lytte til alle disse interesser. Det var jo det, der var fejlen. Man lyttede ikke til fiskerne, man lyttede ikke til miljøfolkene dengang, men man lyttede til landbruget, Hedeselskabet og den mafia, som gennemførte dette projekt. Det var det gale, og derfor er jeg også uenig, når så mange her har sagt, at vi skal lytte til alle de lokale interesser, når dette projekt skal strikkes sammen.

Vi skal snakke med alle, men vi skal som politikere tage stilling til, om vi vil prøve at få nogle miljøgevinster ved dette eller vi stadig er bundet op af dette brede og vage begreb, som fører den gale vej: at vi skal tage hensyn til alle interesser.

Så synes jeg også, at den med de fremsynde mænds indsats . . . ! Nej, det var nogle folk, der så i bakspejlet, der tog den beslutning. Vi skal ikke se i bakspejlet, vi skal erkende, at vi ikke kan redde dette totalt, men vi kan gøre, hvad vi kan, og det skal vi bruge udvalgsarbejdet til.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er meget farligt, hvis diskussionen begynder at handle om, hvorvidt man gjorde fejl eller ej på et tidligere tidspunkt, og jeg synes også, det er farligt, hvis vi tror, at det, vi skal gøre nu, er at genskabe åen, sådan som den så ud dengang. Det er meget muligt, at vi slet ikke behøver at inddrage al den jord. Jeg vil skyde på, at vi kun behøver at inddrage måske 5-10 pct. af den.

Vi skal jo stadig væk huske, at det er noget af den bedste jord, vi har i Jylland, det er virkelig frugtbar jord, og derfor synes jeg også, der er grund til at understrege, at det, vi virkelig har brug for, er praktiske løsninger, og at det er undersøgelser, som sikrer, at det, vi gør, ikke er frem og tilbage, der er lige langt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om affaldsbehandling.

Af Tinning (VS) og Margrete Auken (SF) m.fl.

(Fremsat 20/1 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som forslagsstillerne gør opmærksom på, er det foreliggende forslag en delvis genfremsettelse af beslutningsforslag nr. B 88 fra sidste folketingssamling. Derfor skal jeg kort gøre rede for, hvad der er sket siden da.

Miljøstyrelsens affaldsreddegørelse forelå i april 1986, og den rummede en lang række forslag til initiativer med henblik på at nedbringe forureningen af affald. Enkelte af disse forslag er allerede indarbejdet i den netop ikrafttrådte ændring af miljøbeskyttelsesloven. Jeg tænker her specielt på bestemmelserne i § 62 a, som giver mig adgang til at fastsætte regler om kommunale ordninger for bortskaffelse af erhvervsaffald, pligt til at anvise bortskaffelsesmuligheder for affald fra virksomheder, som ikke omfattes af ordningerne, samt pligt for virksomhederne til at benytte de etablerede bortskaffelsesmuligheder.

På grundlag af affaldsreddegørelsens forslag besluttede jeg at nedsætte et udvalg, som skal overveje udformningen af nye regler, som jeg lige her har omtalt det. Udvalget skal også foretage en mere overordnet vurde-